

Kis János - Az idő eljár

Búcsút vett húsz esztendő,
Sok multtá lett már
Ami vala jövőendő:
Az idő eljár.

A tavaszt elkergeti
Ezennel a nyár,
S azt az ősz s tél követi:
Az idő eljár.

Lillim teljes orcái
Lángként égnek bár,
Hervadandók rózsái:
Az idő eljár.

Míg forrón ver kebele
S tüzes csókra vár,
Addig vígadok vele:
Az idő eljár.

A jót hálátlan venni
s nem becsülni kár,
Sietek boldog lenni:
Az idő eljár.

*

Juhász Gyula - Emlék

A szálló évekkel
Sok minden megy el,
De a szív, a koldus,
Tovább énekel.

Mi remény volt régen,
Emlék ma csupán,
De legalább sírhatsz
Tűnt szépek után!

Ami emlék, szebb is,
Mint az, ami él,
Romok is ragyognak
Hús hold fényinél!

*

Kosztolányi Dezső - Ha negyvenéves...

Ha negyvenéves elmúltál, egy éjjel,
egyszer fölébredsz és aztán sokáig

nem bírsz aludni. Nézed a szobádat
ott a sötétben. Lassan eltűnődöl
ezen-azon. Fekszel, nyitott szemekkel,
mint majd a sírban. Ez a forduló az,
mikor az életed új útra tér.
Csodálkozol, hogy föld és csillagok közt
éltél. Eszedbe jut egy semmiség is.
Babrálsz vele. Megúnod és elejted.
Olykor egy-egy zajt hallasz künn az utcán.
Minden zajról tudod, hogy mit jelent.
Még bús se vagy. Csak józan és figyelmes.
Majdnem nyugodt. Egyszerre fölsóhajtasz.
A fal felé fordulsz. Megint elalszol.